

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2006-792-0258
Dok.: AHN40203

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. 225 af 21. juni 2006 fra Folketingets Socialudvalg.

Spørgsmål:

”Ministeren bedes sende udvalget en redegørelse for den netop gennemførte lovændring i New Zealand, der indebærer en afkriminalisering af prostitutionskunderne, herunder nærmere oplysninger om, hvordan den konkrete lovændring ser ud samt baggrunden for denne.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet via Udenrigsministeriet indhentet en udtalelse fra ambassaden i Singapore.

Ambassaden har oplyst følgende:

”New Zealands ”Prostitution Reform Act”, der afkriminaliserer prostitution, trådte i kraft den 28. juni 2003.

Baggrunden for vedtagelsen af loven var, at det ifølge den hidtidige new zealandske lovgivning ikke var tilladt at drive prostitution et offentligt sted, mens det var lovligt at betale for seksuelle ydelser. De prostitueredes ulovlige status gjorde dem sårbare over for udnyttelse og alfonseri, ligesom myndighederne ikke havde noget overblik over prostitutionens omfang, de prostitueredes alder og ”ansættelsesvilkår” eller havde mulighed for gennemførelse af målrettede oplysningskampagner vedrørende spredning af seksuelt overførte sygdomme.

Vedtagelsen af loven havde således til hensigt at afskaffe den lovgivningsmæssige diskrimination mellem den prostituerede og kunden, sikre de prostitueredes menneskerettigheder og beskytte dem mod udnyttelse, fremme de prostitueredes sundhed samt forbyde mindreårige at drive prostitution.

Loven indfører krav om, at bordeller og escort-firmaer skal have licens for at drive deres virksomhed, og denne licens vil blive inddraget, hvis bordelejerne involveres i visse former for kriminel aktivitet. Det er ifølge loven et krav til både indehavere af bordeller, prostituerede og kunder at sikre anvendelsen af prævention mod seksuelt overførte sygdomme. En overtrædelse af dette krav kan give bøde på op til 10.000

NZD for indehavere af bordeller og 2.000 NZD for prostituerede samt kunder. Lokale myndigheder vil have indflydelse på, hvor bordeller placeres.

Der vil kunne skrives en kontrakt mellem bordellet og kunden, og ikke-betalere vil kunne sagsøges på linie med forholdene inden for andre brancher. Personer under 18 år må ifølge loven ikke drive prostitution. Arbejdsgivere eller kunder til prostituerede under 18 år kan risikere fængsel i op til 7 år.

De lokale myndigheder kan endvidere indføre forbud mod anstødelige reklamer for prostitution, ligesom reklame for prostitution i radio og TV ikke vil være tilladt.

Der kan ifølge loven gennemføres inspektionsbesøg fra myndigheder for primært at sikre, at lovens bestemmelser om prævention gennemføres, men inspektionen vil også kunne indberette øvrige forhold til politiet.”